E, É

EBRESKA, f. the Hebrew language. EBRESKR, a. Hebraic (ebresk tunga).

EĐA Or EĐR, conj., (1) or; fyrr eða siðar, sooner or later; annathvárt ... eða, either ... or; hvárt ... eða, whether (if) ... or; hvart er ... eða, whether ... or; (2) in comparison of two unlike things, and (mikinn mun eigum vér at gera þin eða annarra heimamanna); (3) after a comparative, and perhaps (ek em eigi verri riddari en S. konungr, eða nökkuru betri); (4) introducing a question, but (ek beiti Auðgisl, — eða ertu H. vandræðaskáld?); (5) sometimes after a negation, = né, nor (þeir munu hvárki fyrir sjá fé sínu eða fjörvi).

EDDA, f. (1) *great-grandmother*; (2) the name of the book *Edda*, written by Snorri Sturluson, c. 1220.

EDIK, n. vinegar.

е́ъьа, f. adder, viper, = eyðla.

EĐLI (in old MSS. written ØĐLI), n. (1) nature; manns e., mannligt e., human nature; arnar e., the eagle's nature; þat er í móti náttúrligu e., it is against the order of nature; (2) origin, extraction (hann var valskr at ætt ok e.); (3) fætus (þótti henni kviknat hafa e. sitt).

EÐLI-BORINN, pp. born in wedlock.

EÐLIS-LÖG, n. pl. law of nature; -SKA-PAN, -SKEPNA, f. natural condition or quality; -SKYNSEMD, f. native intelligence. EÐL-VINA, f. friend of vipers (dub.).

EĐR, conj., see 'eða'.

EF (older form IF), conj. (1) *if, in case* (aldri hefðir þú í borgina komit, ef ek hefða vitat); in poetry generally with subj.; vega þú gakk, ef vreiðr séir (sér), *if thou be wroth*; (2) = hvárt, *if, whether* (Egill spurði, ef hann vildi upp ór gröfinni); (3) as a relat. part., sá ef = sá er (rare).

EF or IF, n. doubt; ef er á e-u, it is doubtful; ekki er til efs, at, it cannot be doubted that; útan ef, without doubt.

EFA or IFA (AĐ), v. to doubt (engi efar bat); e. um e-t, to doubt about a thing; refl., efast í e-u, to hesitate in, be in doubt; e. um e-t = efa um e-t; with gen., e. e-s, to change one's mind in a matter.

EFAÐ-SAMLIGR, a. doubtful; -SEMD, f. doubtfulness, uncertainty.

EFA-LAUSLIGA, adv. without doubt; -LAUSS, a. indubitable, certain; -LAUST, adv. without doubt, certainly.

EFAN, f. doubt, doubting.

EFANAR-LAUSS, a. undoubted; -LAUST, adv. undoubtedly, indubitably.

EFAN-LEIKR, m. doubtfulness; -leikr sagnar, ambiguity of expression; -LIGR, a. (1) doubtful; (2) hesitating, irresolute; (3) uncertain (efanligt er mannsins eðli).

EFA-SAMLIGA, adv. doubtfully; -SEMD, f. (1) doubt (án -semd); (2) ambiguity (-semd andsvarsins); -SÖK, f. doubtful case (in law).

EFJA, f. mud, ooze.

EFLA (-DA, -DR), v. (1) to strengthen structurally, to reinforce (e. veggi); létu þeir e. at nýju Danavirki, they restored the Danish wall; (2) to found, raise (e. stað, kirkju); e. her (lið) á hendr e-m, to raise troops against one; e. e-n, to support, aid (efldi Dofri hann síðan til ríkis í Noregi);

